

Intencje mszalne w tygodniu 8.04 - 14.04.2019 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	18.00	zm. +Lucyna Szydło - intencja od Guzików z Krosna
Wtorek	7.15	zm. +Lucyna Szydło - intencja od kopalni Brzezówka
Środa	7.15	zm. +Helena Pelczarska - 3 rocznica śmierci
Czwartek	7.15	zm. +Lucyna Szydło - intencja od kuzynki Marii i Marina z Rogów
Piątek	16.30	zm. +Wacław Jastrzębski i Stanisław Mazur
Sobota	16.30	zm. +Lucyna Szydło - intencja od uczestników pogrzebu
Niedziela	7.00	zm. +Lucyna Szydło - intencja od rodziny Szopów
Niedziela	11.00	za parafian (Msza Święta w Dukli)
Niedziela	15.30	zm.+ Stanisława i Tadeusz Szczepanik

Ogłoszenia duszpasterskie - 7.04.2019 r.

1. Dziś 5 Niedziela Wielkiego Postu - jest to niedziela nazywana Czarną Niedzielą z powodu zasłaniania krzyży w kościołach. Krzyże zasłonięte będą aż do dnia Wielkiego Piątku. Dziś równocześnie zmiana tajemnic różańcowych dla Róż z parafii i adoracja Najświętszego Sakramentu. Nie zapomnijmy.
2. Zachęcam również do liczniejszego uczestnictwa w naszych nabożeństwach wielkopostnych wszystkich parafian. Gorzkie Żale dziś o godzinie 15.30. Po nich Msza Święta. Drogę Krzyżową - w piątek - poprowadzi dla nas schola.
3. **XXVI spotkanie młodych w Dukli rozpocznie się w piątek.** Będzie zmieniony plan nabożeństw w parafii w piątek, w sobotę i w Niedziele Palmową.
4. Tacą mszalną wspieramy dziś Seminarium Duchowne w Przemyślu.
5. W najbliższy wtorek, środę i czwartek Msze Święte - ze względu na udzielanie sakramentu pokuty w dekanacie dukielskim - rano o godzinie 7.15.
6. Spotkanie dla Panów Strażaków - w sprawie tzw. Straży Grobowej - odbędzie się w Niedzielę Palmową po wieczornej Mszy Świętej.
7. Do sprzątania kościoła, placu przy kościele, i przy ołtarzu polowym, takiego wiosennego - na sobotę - przed Wielkim Tygodniem i Świętami Paschalnymi 13.04. proszę rodziny; Bosekotta, Nowak - Moździerz, Zajdel - Bogaczyk, Majchrzak - Jaracz, Rożnowski. Dziękuję rodzinom; Dziadowicz, Bożętka za ostatnie sprzątnie kościoła.
8. Dziękuję dobrym Aniołom za sprzątnię Wietrzna. Jeszcze pozostało wiele śmieci, ale jest już rzeczywiście znacznie lepiej. Moi drodzy, to są nasze Śmieci, które my pozostawiamy po sobie. Nie zostawiajmy takich śladów. Są jeszcze miejsca, które wymagają wysiłku sprzątnię. Nie wrzucajmy też cmentarnych śmieci do kontenerów przy Domu Ludowym.
9. Tygodnik „Niedziela” jak zawsze do odebrania dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno św. Michała Archanioła

nr 14 / 07. 04. 2019 r. (Rok V).

Archidiecezja Przemyśka. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

Proszę, zatrzymaj się...
z Liturgii Słowa.

5 Niedziela Wielkiego Postu.

„Lecz Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich:
„Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem”.
I powtórnie schyliwszy się, pisał na ziemi”.

z Ewangelii według św. Jana (J 8, 1-11)

Słowo Boże wzywa w Wielkim Poście do przemiany w bardzo mocnych słowach: „Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie”. Nawrócenie jest konieczne, by zachować równowagę duchową, by owocować. Jaka może być odpowiedź na to Jezusowe wezwanie? O. Raniero Cantalamessa wskazuje, że czasy, w których żyjemy, przeżywają kryzys życia duchowego. „Zamienniki” (namiastki) w postaci psychologii i psychoanalizy (itp.) skupiają się tylko na podświadomości, a pomijają relację z Bogiem. A relacja z Bogiem stanowi centrum, jest najważniejsza. Powrót do Jezusa, Boga, który jest „łaskawy i pełen miłosierdzia”, wiąże się również z posłuszeństwem wiary, przemianą serca, za którą powinna podążać przemiana czynów. Ten duchowy zwrot zakłada poszukiwanie ciszy, która staje się „mową Boga” pośród „hałasu i wyścigu”. Dziś na adoracji prosimy Króla Miłosierdzia o pokorne serce, pozbawione egoizmu i pozbywające się tego wszystkiego, co próbuje w naszym życiu zajmować pierwsze miejsce przynależne Panu Bogu.
x. Ireneusz Wójcik - proboszcz.

Na drogach modlitwy, wiary i życia duchowego.

Więcej być niż mieć...

A kluczem jest miłość.

Dary pobożności i bojaźni Bożej umacniają naszą synowską, opartą na przyjaźni, relację z Bogiem Ojcem, wyrażającą się w szacunku i zaufaniu wobec Niego. Tak, gdyż człowiek zachwycony Panem Bogiem, żyjący blisko Niego, w przyjaźni z Nim upodabnia się do Niego. I właśnie w tym pomagają dary Ducha Świętego. W tym Wielkim Poście mądrze i refleksyjnie warto powrócić do daru pobożności i bojaźni Bożej. Te dary są do siebie podobne. A jednak nie są identyczne.

Podstawowym kluczem do interpretacji, do zrozumienia obu jest jak zawsze miłość; nasza miłość do Boga i codzienna wierna modlitwa.

Dar pobożności. Prawdziwa pobożność w przyjaźni z Bogiem oznacza również przebywanie razem, jest rodzajem zgody i jedności. Przyjaciele razem potrafią rozmawiać, trwać, milczeć. Nawet gdy nie są blisko siebie. A rozmowę, nawet po miesiącach niewidzenia, często rozpoczynają tak, jakby ostatnią skończyli 10 minut wcześniej. Przyjaźń to zażyłość, akceptacja, radość ze spotkań. Podobnie jest i z pobożnością – jednym z siedmiu darów Ducha Świętego. Być pobożnym to żyć po Bożemu, czyli w przyjaźni z Bogiem. Pobożność oznacza swoistą zażyłość z Bogiem, z jednym wyjątkiem: pobożny człowiek doskonale wie, że jego relacja z Panem Bogiem nie jest relacją z Osobą mu równą. Bo Pan Bóg jest od niego nieskończenie mądrzejszy, lepszy i doskonalszy. „*Dar pobożności jest zdolnością traktowania Boga jak Ojca, czyli bycia wobec Niego na sposób synowski; prosto, z ciepłym szacunkiem, czule; wychwalając Go i adorując. Pobożność ma źródło w świadomości, że jest się dzieckiem Boga. I jest tej świadomości siłą, oraz owocem*” – tak wyjaśnia pobożność ks. Jerzy Szymik. Dar pobożności wskazuje na naszą przynależność do Boga, na głęboką z Nim więź, która równocześnie nadaje sens całemu naszemu życiu. Pobożność wyraża się w przyjaźni z Bogiem – dodaje papież Franciszek – która zmienia nasze życie i napełnia nas entuzjazmem oraz radością. Ten dar Ducha Świętego pomaga jeszcze trwać przy Panu Bogu nawet w najtrudniejszych i najbardziej niespokojnych chwilach życia.

Można więc powiedzieć, że pochodzący od Ducha Świętego dar pobożności porządkuje, właściwie ustawia naszą relację do Pana Boga.

Prawdziwa pobożność ma też wpływ na nasze relacje z innymi ludźmi. Prawdziwą pobożność można „*poznać po wrażliwości, delikatności, serdeczności*” – zauważa ks. Szymik. Pobożność ma źródło w cudownej świadomości, że jestem dzieckiem Boga, jest tej świadomości siłą oraz owocem. A jeśli się tego poczucia nie ma, to źle się traktuje zarówno Boga, jak i ludzi”.

(cdn.)

Popatrzmy z wiarą... Czy poznajecie

Z Drogi Krzyżowej.

Kontemplacja - czyli patrzeć z Miłością. Za niedługo sakrament spowiedzi...

Gdy zbliżamy się do konfesjonału, prosimy Chrystusa, by nam przebaczył.

„Grzechy wyznane znikają w okamgnieniu”. Taka jest moc miłosierdzia Chrystusa płynąca z krzyża. Pismo Święte mówi nam: „*Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki*” (Ps 103, 12). Mimo to, wielu ludzi mówi, że stale powraca do nich wspomnienie popełnionych grzechów i prześladuje ich – choć wyspowiadali się z nich – zastanawiają się więc, czy rzeczywiście uzyskali przebaczenie. Nie wolno nigdy wątpić w Boże miłosierdzie! Jeśli dokonał się żal za grzechy, wyznanie, rozgrzeszenie, to one nie tylko zostały przebaczone; one też zniknęły!. Żaden grzech nie jest większy od Bożej Miłości. Tak, w Dzienniczku św. Faustyny znajduje się przepiękna rozmowa pomiędzy Chrystusem i duszą w rozpacz, która na myśl o popełnionych grzechach zaczyna wątpić, że Bóg mógł jej przebaczyć. Jezus mówi duszy: (...) *wszystkie grzechy twoje nie zraniły Mi tak boleśnie serca, jak obecna twoja nieufność; po tylu wysiłkach Mojej miłości i miłosierdzia nie dowierzasz Mojej dobroci* (Dz 1486). Z krzyża widziałem Twój grzech

i kochałem Ciebie -mówi Jezus- chce Ciebie uzdrawiać. Swoimi dłońmi przyciągam Cię do Siebie i przez swoją śmierć niszcę na zawsze zło ... Jestem Barankiem.

Gdy zbliżamy się zatem do konfesjonału, prosimy o przebaczenie, czynimy to z wiarą, która wyraża nasze przekonanie, że Chrystus – Baranek już na krzyżu przebaczył nam, choć nie zasługiwaliśmy na to, On po prostu czeka na nas i chce nas uzdrawiać. Za parę dni - czas spowiedzi parafialnej - wielkopostnej - czas udzielania sakramentu pokuty. Przyjdźmy również do spowiedzi pojednajmy się z Bogiem i z Kościołem. Niech z naszych zaciśniętych dłoni - tak jak w dzisiejszej Ewangelii - wypadną kamienie, odkryjemy zrozumienie łaski i cudu przebaczenia.